DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa 10 czerwca 1953 r. **Nr 7** **Poz. 84—95**

TREŚĆ:

84.

ZARZĄDZENIE Nr 93
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 kwietnia 1953 r.

w sprawie uproszczonych rozliczeń za roboty budowlano-montażowe w budownictwie osiedlowym.

(L. dz. D.VII/6/3545/53)

W celu usprawnienia rozliczeń za wykonane roboty w budownictwie osiedlowym zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się stosować tabelę scalonych elementów jako podstawę rozliczeń za wykonane roboty budowlano-montażowe w odniesieniu do budynków o standartowej konstrukcji i wyposażeniu, opracowaną na podstawie wskaźników kosztów scalonych elementów.

2. Tabela scalonych elementów może być opracowana według wskaźników tylko wówczas, jeżeli zostały one ustalone na podstawie rachunku ostatecznego lub kosztorysu szczegółowego, dotyczącego budynku podobnego pod względem konstrukcji i wyposażenia oraz wykonywanego w takich samych warunkach organizacyjnych pod względem cen materiałów miejscowych, odległości dowozu materiałów, strefy płac, transportu itp.

3. Wskaźniki kosztów scalonych elementów należy ustalać w stosunku do 1 m³ budynku jako jednostki obmiaru. Wskaźniki powyższe powinny obejmować koszty podstawowe budowy według poziomu cen podanych w Cenniku Robót Budowlanych i Instalacyjnych na rok 1950 bez uwzględnienia kosztów dodatkowych jak:

a) dodatkowe koszty robót zimowych,
b) dodatkowe koszty zatrudnienia robotników zamiejscowych,
c) dodatkowe koszty mechanicznego suszenia budynków,
d) inne dodatkowe koszty jak np. koszty dodatkowych przerzutów materiałów, nieprzewidzianego wypompowywania wody z wykopów itp.

4. Roboty i koszty dodatkowe, występujące w poszczególnych budynkach, a nie objęte wskaźnikami kosztów scalonych elementów, należy rozliczać na podstawie dodatkowych kosztorysów szczegółowych.

§ 2. 1. Zobowiązuje się Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" i Centralny Zarząd Biur Projektowych do dostarczenia w terminie do dnia 30 czerwca 1953 roku realnych kosztorysów dostosowanych do rzeczywistych warunków budowy dla wszystkich budowli niepowtarzalnych wykonywanych w 1953 roku, oraz po jednym kosztorysie na każde osiedle dla budynków o podobnej konstrukcji i wyposażeniu.

2. Kosztorysy budynków standartowych opracowywane w ramach dokumentacji typowej dla przeciętnych warunków wykonania robót należy dostosować do rzeczywistych warunków danej budowy na podstawie założeń kosztorysowych uwzględniających:

a) jakość gruntu,
b) stan wód gruntowych,
c) ceny materiałów miejscowych (piasek, żwir),
d) odległość dowozu materiałów,
e) strefę płac,
f) inne warunki mające wpływ na cenę robót.

3. Założenia kosztorysowe powinny być ostatecznie ustalone komisyjnie pod kierunkiem przedstawiciela miejscowych biur projektowych przy udziale przedstawicieli inwestora i wykonawcy.

4. Kosztorysy powyższe powinny być wycenione zgodnie z obowiązującymi cennikami robót budowlanych i instalacyjnych.

§ 3. 1. W okresie do dnia 30 czerwca 1953 r. w przypadku braku kosztorysów szczegółowych, zezwala się na przejściowe finansowanie inwestycji budownictwa osiedlowego na podstawie orientacyjnych tabel scalonych elementów opracowanych w oparciu o orientacyjne wskaźniki kosztów 1 m³ budynku ustalone przez inwestora w porozumieniu z wykonawcą na podstawie doświadczeń przy budowie podobnych obiektów.

2. W tym przypadku należy korzystać w szczególności z doświadczeń i wskaźników publikowanych w komunikatach Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR".

§ 4. 1. Niezależnie od podstawy, na jakiej opracowana zostanie tabela scalonych elementów służąca do celów rozliczeń za wykonane roboty, inwestor obowiązany jest dostarczyć przedsiębiorstwu dokumentację techniczną niezbędną do prowadzenia robót, a w tym: rysunki i opis robót (ślepy kosztorys) wraz z obmiarem, dostosowane do rzeczywistych warunków budowy.

2. Roboty budowlano-montażowe rozliczane przejściowo według przepisów niniejszego zarządzenia powinny być po zakończeniu obiektu, którego dotyczą, objęte fakturą końcową zgodnie z postanowieniami zarządzenia Nr 171 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1952 r. w sprawie trybu i terminów sporządzania faktur przejściowych i końcowych oraz ich formy (Monitor Polski Nr A-77, poz. 1227).

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister: R. Piotrowski

85.

ZARZĄDZENIE Nr 95

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 kwietnia 1953 r.

w sprawie kontroli przebiegu reklamacji jakościowych oraz kontroli stosowania przez wytwórców znaków KT, względnie wystawiania świadectw KT.

(L, dz. CZZ/22/10258/53)

Celem ujednolicenia systemu kontroli jakości materiałów stosowanych w budownictwie i wykonywanie jej przez wszystkie przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli zarządza się, co następuje:

§ 1. We wszystkich przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli wprowadza się jednolity system kontroli przebiegu zgłaszanych reklamacji odnośnie jakości materiałów budowlanych, pomocniczych itp. używanych w budownictwie oraz kontroli stosowania przez przedsiębiorstwa produkcyjne (zakłady) obowiązujących znaków KT, względnie wystawiania świadectw KT wg instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Dyrektorzy centralnych zarządów, wykonujących nadzór nad przedsiębiorstwami wydadzą bezzwłocznie po otrzymaniu instrukcji, zarządzenia, co do zorganizowania referatów kontroli reklamacji.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1953 r.

Minister: R. Piotrowski

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 95 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

INSTRUKCJA

w sprawie kontroli przebiegu reklamacji jakościowych oraz kontroli stosowania przez wytwórców znaków KT, względnie wystawiania świadectw KT.

A. Założenie ogólne

1. W celu zwiększenia kontroli jakości otrzymywanych materiałów budowlanych, a przez to podniesienia jakości wykonawstwa budownictwa, wprowadza się w komórkach zaopatrzenia resortu jednolity system kontroli przebiegu zgłaszanych reklamacji odnośnie jakości materiałów budowlanych, pomocniczych itp. używanych w budownictwie, oraz kontroli stosowania przez przedsiębiorstwa produkcyjne (zakłady) obowiązujących znaków KT, względnie wystawienia świadectwa KT.
Główną zasadą systemu jest scentralizowanie w jednym referacie kontroli przebiegu wszystkich zgłaszanych przez przesiębiorstwa budowlane reklamacji.
Zakres prac referatu kontroli reklamacji (zwany dalej w skrócie „R.K.R." określony jest w następnych rozdziałach instrukcji.
Ponadto podstawowym zadaniem referatu kontroli jest wnoszenie w miarę potrzeby, sprzeciwów na negatywną decyzję przedsiębiorstwa produkcyjnego i odwoływawanie się kolejno do wyższych instancji, a mianowicie:
   1. do Centralnego Zarządu Przemysłu;
   2. do ministerstwa nadzorującego Centralny Zarząd Przemysłu;
   3. do Komisji Arbitrażowej.
2. Instrukcja niniejsza opiera się i jest rozwinięciem postanowień zasad regulowanych przez następujące zarządzenia:
   a) Zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G Nr 293 z dnia 31.VII.1951 r. w sprawie zasad postępowania przy zgłaszaniu i ewidencjonowaniu reklamacji jakościowych,
   b) Zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9.VIII.1951 r. w sprawie gospodarki i księgowości materiałowej (wprowadzające instrukcję obowiązującą od 1.I.1952 r.),
   c) Zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 131 z dnia 25.IV.1952 r. w sprawie obowiązku umieszczania znaków kontrolnych na artykułach obrotu towarowego lub wydawania świadectw kontrolnych dla artykułów sprawdzonych przez kontrolę techniczną.
   d) Dekret z dnia 4.III.1953 r. o wzmożeniu walki z produkcją złej jakości.

B. Kontrola przebiegu reklamacji jakościowych

I. Organizacja i zakres pracy referatu kontroli reklamacji

1. Dyrektorzy przedsiębiorstw w resorcie Budownictwa Miast i Osiedli powołają w ramach posiadanych etatów referat kontroli przebiegu reklamacji (RKR), odpowiedzialny za:
   a) terminowe i prawidłowe zgłaszanie reklamacji jakościowych, ewidencjonowanie i systematyczną kontrolę przebiegu i wyników reklamacji,
   b) odwoływanie się w razie konieczności (braku odpowiedzi wzgl. negatywnej decyzji zakładu) do Centralnego Zarządu Przemysłu (CZP) nadzorującego zakład,
   c) wzgl. odwołanie się do decyzji właściwego Ministerstwa, jeśli decyzja C.Z.P. jest negatywną,
   d) przekazanie sprawy do komisji arbitrażowej, w przypadku rozbieżności zdań pomiędzy resortami odnośnie słuszności reklamacji,
   e) informowanie Cetralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego o odwołaniach, zgłaszanych do właściwych Ministerstw o zmianę decyzji C.Z.P.,
   f) zgłaszanie do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia B.M. przedsiębiorstw produkcyjnych, które mimo składanych (i uznawanych) reklamacji, nadal utrzymują produkcję na niskim poziomie jakościowym.
2. Referat kontroli reklamacji zależnie od indywidualnych warunków przedsiębiorstwa ustali tryb postępowania poszczególnych komórek zobowiązanych do wypełnienia formularzy „Reklamacji R1/R2". (Przeważnie formularze R1 wypełnia magazynier, opierając się na wynikach badań, stwierdzonych przez komisję odbiorczą w dowodzie PZ, lub protokóle odbiorczym wzgl. na wynikach próby laboratoryjnej. Mogą być jednak również wystawiane przez pracownika delegowanego do odbioru na terenie zakładu produkcyjnego, wzgl. przez specjalnie wyznaczone do tych zadań komisje odbiorcze, kwalifikujące jakość materiałów na stacjach kolejowych odbiorczych).
Zasadniczo komórki reklamujące przekazują wypełnione formularze R1 do referatu kontroli reklamacji w 3-ch wzgl. w 4-ch egz. celem:
   a) wpisania w prawym górnym rogu formularza miejsca i daty wystawienia reklamacji,
   b) wpisania w prawym górnym rogu formularza — Nr rejestru wzgl. znaku reklamującego, jeśli znak umieszczany jest również i przez komórkę wypełniającą formularz, należy wówczas stosować znaki dwuczłonowe, oddzielone od siebie kreską pionową, przy czym pierwszy człon stanowi Nr rejestru RKR ,zaś drugi człon stanowi znak komórki reklamującej,
   c) zaewidencjonowanie w „Rejestrze Zgłoszonych reklamacji",
   d) wciągnięcie do „Kartoteki Kontroli Reklamacji"
   e) rozesłania (jednocześnie) poszczególnych egzemplarzy reklamacji, wg ich właściwego przeznaczenia, uwidocznionego na lewym marginesie każdego egzemplarza.
   Referat kontroli reklamacji zatrzymuje w swych aktach 4-ty egzemplarz formularza R1. komórka wypełniająca formularze zatrzymuje dla swych celów ewent. arkusz 3-ci formularza R1, jeśli przekazuje do referatu kontroli reklamacji tylko 3 egz., względnie sporządza sobie przebitkę na formularzu R2.

Jeśli w poszczególnych przedsiębiorstwach ze względów indywidualnych podobny tryb postępowania był zbyt przewlekłym i trudnym, referat kontroli reklamacji ustali taki przebieg postępowania przy wypełnianiu i rozsyłaniu formularzy R1, by nie przewlekać i nie przekraczać terminu zgłaszania reklamacji, zmiana ta nie może jednak zmienić zasady ewidencjonowania wszystkich reklamacji jakościowych, przeprowadzania kartotek kontroli reklamacji, śledzenia przebiegu reklamacji i podejmowania dalszych starań o uwzględnienie zadań przedsiębiorstwa.

3. Rejestr składanych reklamacji (Załącznik 1) prowadzony przez referat kontroli reklamacji służy do ewidencjonawania bieżąco wszystkich odkładanych reklamacji.
Numerem rejestru poszczególnych reklamacji oznacza się teczkę z aktami sprawy, dotychczącymi tej reklamacji i nadchodzącą w tej sprawie korespondencją, na której numer wypisuje się kolorowym ołówkiem.
Rejestr nie zastępuje dziennika kontroli korespondencji (dziennika wpływów) i jest prowadzony niezależnie.
W rejestrze nie ewidencjonuje się napływającej korespondencji.
4. Kartoteka kontroli reklamacji (RKR) (zał. 2) ma za zadanie umożliwić RKR śledzenie przebiegu i wyników reklamacji, częstotliwości i ilości usterek, występujących przy dostawach przedsiębiorstwa. Karty kontroli reklamacji wystawiane są dla każdego dostawcy (zakładu — przedsiębiorstwa produkcyjnego, instytucji pośredniczącej — hurtowni), do którego zgłasza się reklamację.
Karta kontroli reklamacji podzielona jest na dwie zasadnicze części:
   a) część I — rejestracyjna, zawierająca od rubryki 1 do . . . .
   b) część II — wynikowa, zawiera rubryki od . . . do . . . . .
5. Wszystkie pisemne decyzje przedsiębiorstw produkcyjnych (wzgl. właściwych Centralnych Zarządów Przemysłu), do których wysyłane były reklamacje, kierowane są do referatu kontroli reklamacji:
   a) celem wciągnięcia do części wynikowej karty (RKR),
   b) uzgodnienia z zainteresowanymi komórkami w ramach przedsiębiorstwa budowlanego poglądu, co do przyjęcia decyzji zakładu (przedsiębiorstwa produkcyjne), wzgl. dalszego prowadzenia reklamacji.
6. Jeśli decyzja przedsiębiorstwa produkcyjnego (zakładu) nie zadowoli przedsiębiorstwa budowlanego, a Centralny Zarząd Przemysłu ze swej strony sam nie zrewidował tej decyzji, referat kontroli reklamacji spowoduje wniesienie do Centralnego Zarządu Przemysłu sprzeciwu na negatywną decyzję zakładu.
7. Jeżeli decyzja C.Z.P. jest również negatywna, referat kontroli reklamacji po ponownym uzgodnieniu poglądów wewnątrz przedsiębiorstwa, zgłosi przez Centralny Zarząd Przemysłu do właściwego ministerstwa odwołanie od decyzji C.Z.P., dołączając jednocześnie odpis reklamacji na formularzu R2, przeznaczony dla ministerstwa nadzorującego C.Z.P. Odpis odwołania, wraz z formularzem R2, należy przesłać do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego, celem dania materiałów rzeczowych do generalnych wystąpień w sprawie jakości materiałów budowlanych.
8. W przypadku rozbieżności zdań między resortami odnośnie słuszności reklamacji — decyduje orzeczenie Komisji Arbitrażowej.
Tryb postępowania przy odwoływaniu się do Komisji Arbitrażowej reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. Nr 2/1953).
9. Do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego należy zwracać się:
   a) o interwencje w ministerstwach nadzorujących przemysł, w tych przypadkach, gdy przedsiębiorstwo mimo zgłaszanych kilkakrotnych reklamacji jakościowych, nie podnosi jakości produkcji i nadal dostrcza materiały jakościowo złe,
   b) w przypadkach reklamacji o specjalnym znaczeniu i rażących niedociągnięciach w produkcji.
10. W razie stwierdzenia wad ukrytych w czasie używania materiałów — RKR spowoduje komisyjną ocenę jakości materiałów, uzgodnienie poglądów komórek zainteresowanych i wystąpienie z reklamacją na formularzu R1 do przedsiębiorstwa produkcyjnego (pośredniczącego) i C.Z.P. W formularzu R1 w rubryce VI należy opisać stwierdzoną wadę ukrytą (np. nieszczelne zawory — kurki gazowe, przeciekające zlewy żeliwne, rozkładające się z biegiem czasu lakiery, przy dostawie których nie podano daty okresu używalności, wady wykonawcze okuć budowlanych, możliwe do stwierdzenia dopiero po wmontowaniu).
11. W razie stwierdzenia usterek jakościowych, wynikających z wadliwego opakowania lub załadunku (np. potłuczone kafle, otrzymane w zaplombowanym wagonie krytym) należy sporządzić protokół z udziałem czynnika społecznego, względnie władz i zgłosić reklamacje na formularzu R1 do dostawcy.
R.K.R. ustali w porozumieniu z zainteresowanymi komórkami (transport, magazyn) tryb postępowania przy zgłaszaniu tego rodzaju reklamacji.

II. Sposób prowadzenia rejestru zgłoszonych reklamacji.

Po nadejściu reklamacji od poszczególnych komórek przedsiębiorstwa na wypełnionych formularzach R1, powinny one być bezzwłocznie przekazane do referatu kontroli reklamacji (RKR) w celu ich zewidencjonowania, tj. wypełnienia rubryk w rejestrze reklamacji. Do poszczególnych rubryk referat (RKR) wpisuje:

1. rubryka 1 — kolejny numer rejestru wszelkich reklamacji, a więc niezależnie od tego, czy reklamacja nadesłana została do referatu jako komplet 3-ch, wzgl. 4-ch arkuszy, celem zarejestrowania i dalszego przekazania do wytwórcy (przedsiębiorstwa produkcyjnego, zakładu), czy też przesłana została do dostawcy bezpośrednio przez reklamującego:
   a) jeśli komórka reklamująca przesyła referatowi w pełnym komplecie 3-y wzgl. 4-y arkusze formularza R1 — bez swych znaków rozpoznawczych — referat wpisuje w rubryce 1-szej bieżący numer rejestru, a w rubryce 4-ej stawia kreskę poziomą,
   b) jeśli komórka reklamująca przesyła referatowi w pełnym komplecie formularz R1, ale zaopatrzony już w prawym górnym rogu formularza znakiem komórki reklamującej, wówczas referat wpisuje w rubr. 1-ej znak dwuczłonowy, przy czym 1-szy człon stanowi nr rejestru referatu, zaś drugi znak reklamującego. W rubryce 4-ej stawia się wówczas kreskę poziomą dla zaznaczenia, że znakiem, na który należy się powoływać w dalszej korespondencji, związanej z reklamacją — jest znak pełny dwuczłonowy, podany w rubryce 1-ej,
   c) jeśli komórka reklamująca wyłącznie sama znakuje formularze R1 i wysyła je bezpośrednio według rozdzielnika (do przedsiębiorstwa lub zakładu produkcyjnego, względnie do instytucji pośredniczącej w dostawie, co C.Z.P.), a do referatu kontroli reklamacji przesyła tylko odpis na 3-cim arkuszu formularza R1, wzgl. formularzu R2 — wówczas referat (RKR) wpisuje w rubr. 1-szej swój kolejny numer rejestru, umieszczając go w nawiasach, dla zaznaczenia, że w dalszej korespondencji należy się powoływać na znak, podany przez reklamującego, a nie na nr rejestru.
2. rubr. 2 — nazwę komórki reklamującej — w skrócie np. „magazyn 3",
3. rubr. 2 — datę otrzymania formularzy przez referat (RKR),
4. rubr. 4 — znak reklamującego — tylko w tym przypadku, gdy reklamujący sam bezpośrednio wysłał reklamację, a do referatu (RKR) przesłał tylko odpis,
5. rubr. 5 — nazwę materiału, wzgl. grupy materiałowej bez dokładniejszego specyfikowania wymiarów, gatunków klas itp.
6. rubr. 6 — w skrócie nazwę wytwórcy, instytucji pośredniczącej w dostawie,
7. rubr. 7 — datę wysyłki,
8. rubr. 8
   9, 10 — krzyżykiem stawianym kolorowym ołówkiem w poszczególnych rubrykach zaznacza się osiągnięty rezultat reklama-

cji, czarnym ołówkiem oznacza się wówczas, gdy dostawca podał swą decyzję, od której złożono jednak odwołanie.

III. Sposób prowadzenia kartoteki kontroli reklamacji.

1. Dla każdego z przedsiębiorstw (zakładów) produkcyjnych wzgl. instytucji pośredniczącej w dostawie (od niewymienionego producenta) zakłada się odrębną kartę, wpisując w jej lewym górnym rogu nr kolejny przedsiębiorstwa oraz ilość ogólną kart dla danego przedsiębiorstwa (ilość ta jest zmienną w miarę dodawania nowych kart).
W przypadku otrzymania materiałów za pośrednictwem właściwej branżowo centrali handlowej lub innej instytucji, gdy przedsiębiorstwu budownictwa:
a) znane jest przedsiębiorstwo produkcyjne i wymienione w formularzu R1 — należy wypełnić kartę, przeznaczoną dla przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego, a w karcie dla instytucji pośredniczącej odnotować odnośnik, wymieniając w której karcie motywowane są wyniki,
b) nie jest znane przedsiębiorstwo — należy wypełniać kartę instytucji pośredniczącej.
2. Karty w kartotece układa się alfabetycznie według nazw przedsiębiorstw (zakładów) produkcyjnych, wzgl. instytucji pośredniczących, karty wytworców takich materiałów, jak np. cegła, mogą być wydzielone z ogólnego alfabetycznego układu i tworzyć układ alfabetyczno, branżowy.
Przy wysyłaniu reklamacji powinna ona być bezzwłocznie wpisana do Karty Przebiegu Realizacji przedsiębiorstwa produkcyjnego. Po nadejściu odpowiedzi na reklamacje, powinny one być bezzwłocznie, przekazane prowadzącemu Kartotekę Przebiegu Reklamacji (referatu kontroli reklamacji) w celu jej zaewidencjonowania, tj. wypełnienie rubryk . . . . . bez względu na to jaki będzie dalszy przebieg jej załatwienia.
3. Rubryki 2, 3, 5, 6 i 7 wypełnia się na podstawie danych z odpowiednich rubryk formularza reklamacji R1, wpisując kolejno w odpowiednie rubryki R.K.R.:
a) rubr. 1 — L.p. jako numer kolejny zapisu w karcie przedsiębiorstwa produkcyjnego,
rubr. 2 — Nr rejestru wzgl. znak — zgodnie z nr rejestracyjnym, umieszczonym w prawym górnym rogu formularza R1 (i zgodnie z numeracją w rejestrze — dzienniku składanych reklamacji).
rubr. 3 — datę reklamacji wg R1
rubr. 4 — wymienić komórkę przedsiębiorstwa
rubr. 6,7— wg R1 rubryka IIIh, budownictwa, która wypełnia formularz, wzgl. zgłosiła reklamację,
rubr. 5 — wg R1 rubryka IIIa,
rubr. 11, 12 i 13 — wypełnia się po otrzymaniu decyzji Centralnego Zarządu Przemysłu nadzorującego przedsiębiorstwa (zakład) produkcyjny,
rubr. 8, 9, 10 — wypełnia się po otrzymaniu decyzji przedsiębiorstwa produkcyjnego,
rubr. 14, 15 — datę wysyłki i znak (L.p. zamieszczony na piśmie do Z.Z.Z.B.M. według dziennika korespondencyjnego),
rubr. 16, 17 — datę i znak wysyłającego pismo.

C. Kontrola umieszczania przez wytwórców znaków KT, względnie wystawiania świadectw KT.

1. Wszyscy wytwórcy (a więc również terenowy przemysł) obowiązani są do umieszczania znaków kontrolnych na materiałach, względnie do wydawania odbiorcom świadectw kontrolnych dla materiałów sprawdzonych przez kontrolę techniczną.
Przedsiębiorstwa budowlane, jako odbiorcy obowiązane są żądać od dostawców oznaczenia materiałów znakiem KT, względnie wystawiania świadectw KT.
Znakowanie kontrolne nie zwalnia producenta od obowiązku umieszczania na materiałach innych obowiązujących oznaczeń, jak np.: marka fabryczna, znak towarowy, nr partii, data produkcji itp.
2. Przy reklamacjach jakościowych na formularzu R1 należy w rubr. III f. podawać datę i nr świadectwa KT, wzgl. atestu, wzgl. w rubryce III nr kontrolny znaku KT.
Jeśli wytwórca nie oznaczył materiału znakiem KT, względnie nie wystawił świadectwa KT, wzgl. przy materiałach, tracących z biegiem czasu swą użytkową wartość (np. lakiery) — nie podał daty używalności, należy zaznaczać to w rubr. VI.
3. W celu podjęcia walki o poprawę jakości dostarczanych materiałów na wszystkich odcinkach dostępnych zaopatrzeniu budownictwa — zleca się przedsiębiorstwom budowlanym sporządzenia bieżąco wykazów dostawców nie stosujących znaków KT, wzgl. nie wystawiających świadectw KT.
Wykazy te w formie luźnych kart o formacie A-6 (ćwierć arkusza) wypełnione przez magazynierów, bez konieczności sporządzania odpisów dla własnych potrzeb magazynu czy R.K.R., przesyłane będą co miesiąc za pośrednictwem referatu kontroli reklamacji do CZZ BM, celem zgrupowania danych i wystąpienia do właściwych ministerstw i P.K.P.G. o wydanie indywidualnych poleceń.
Na karcie należy podać kolejno:
a) przedsiębiorstwo, względnie zakład produkcyjny i miejscowość,
b) nazwa materiału,
c) datę dostawy i ew. numer wagonu — stacja odbiorcza,
d) dostarczoną ilość,
e) pieczątkę, datę i podpis komórki odbierającej w przedsiębiorstwie budowlanym.

D. Postanowienia końcowe.

Przedsiębiorstwa, które prowadzą już z dobrym wynikiem scentralizowaną kontrolę przebiegu reklamacji, ale na odmiennych od wymienionych w niniejszej instrukcji zasadach oraz przedsiębiorstwa budowlane, które z indywidualnych względów chcą zastosować odmienny od podanego tryb postępowania, zgłoszą w tej sprawie swe wnioski wraz z uzasadnieniem przez nadzorujące C.Z.B.M. — do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia B.M., celem zatwierdzenia.

Załącznik Nr 1 do instrukcji w sprawie kontroli przebiegu reklamacji jakościowych.

Rejestr zgłoszonych reklamacji

Numer rejestru znak	Reklamującego			Dotyczy materiału	Wysłano do		Wynik		
	Nazwa komórki	Data wpływu	Znak		przedsiębiorstwa	data	negatywny	częściowy	pełny
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Dotyczy przedsiębiorstwa

Załącznik Nr 2 do instrukcji w sprawie kontroli przebiegu rekamacji jakościowych.

KARTOTEKA ZGŁASZANYCH REKLAMACJI

Lp.	Znaki reklamacji	Data reklamacji	Reklamujący	Reklamacja dotyczy			Decyzja										Uwagi
				Nazwa materiału	reklamowano		przedsiębiorstwo produkcyjne			Centralnego Zarządu P			Ministerstwa nadzorującego przemysł				
					ilość	wartość zł	treść	pisma otrzymane		treść	pisma otrzymane		wysłane		otrzymano odpowiedź		
								z dnia	znak ich		z dnia	znak ich	dnia	znak ich	dnia	znak ich	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

86.

ZARZĄDZENIE Nr 98
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 kwietnia 1953 r.

w sprawie opiniowania i zatwierdzania dokumentacji organizacji budowy dla budownictwa realizowanego przez Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR".

(L. dz. C.Z.„ZOR" D.1/7/53)

W celu zapewnienia prawidłowej dokumentacji organizacji budowy dla budownictwa realizowanego przez Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy sporządzaniu dokumentacji organizacji budowy należy stosować zarządzenia:

1) Nr 144 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 13 grudnia 1951 r. w sprawie sporządzania dokumentacji organizacyjnej budów (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 16, poz. 151),
2) Nr 87 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 maja 1952 r. o wprowadzeniu instrukcji w sprawie opracowania dokumentacji organizacyjnej budowy (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 10, poz. 100).

§ 2. 1. Założenia programowe lub projekt wstępny organizacji robót opiniowane są przed zatwierdzeniem przez komisje oceny projektów inwestycyjnych (KOPI) przy Centralnym Zarządzie Budowy Miast i Osiedli „ZOR" lub przy dyrekcjach budowy osiedli robotniczych (DBOR) oraz przez rady techniczne biur projektów według zasad określonych w § 4 ust. 1, 2.

2. W posiedzeniu KOPI biorą udział przedstawiciele jednostki wykonawstwa budowlanego wyznaczonej przez Dyrektora właściwego Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego. Jednemu z tych przedstawicieli może być powierzone opracowanie koreferatu w rozpatrywanej sprawie.

3. Założenia programowe lub projekt wstępny organizacji robót zatwierdzane są przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli lub Dyrektorów DBOR według zasad określonych w § 4 ust. 3.

§ 3. 1. Założenia programowe i projekt wstępny organizacji robót sporządza biuro projektów na podstawie zatwierdzonych ostatecznie założeń projektów inwestycji budownictwa mieszkaniowego, opracowanych według zasad, określonych w zarządzeniu Nr 89 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla budownictwa mieszkaniowego (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 9, poz. 85) na podstawie opracowywanego według przepisów powyższego zarządzenia projektu wstępnego I stadium inwestycji budownictwa mieszkaniowego.

2. Jeśli założenia projektu inwestycji budownictwa mieszkaniowego podlegają zatwierdzeniu Przewodniczącego PKPG — założenia programowe i projekt wstępny organizacji robót mogą być sporządzone na podstawie założeń projektu inwestycji budownictwa mieszkaniowego zatwierdzonych wstępnie (akceptowanych) przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

3. W poszczególnych przypadkach Dyrektor Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR" może udzielić zezwolenia na opracowanie założeń programowych i projektów wstępnych organizacji robót na podstawie założeń projektu inwestycji budownictwa mieszkaniowego zatwierdzonych wstępnie (akceptowanych) przez Dyrektora właściwej DBOR.

4. Wszelkie zmiany, wynikające z zatwierdzonych ostatecznie założeń projektu inwestycji budownictwa mieszkaniowego powinny być wprowadzone do wszystkich stadiów dokumentacji organizacji budowy następujących po założeniach programowych lub projekcie wstępnym organizacji robót.

§ 4. 1. Właściwą do opiniowania założeń programowych i projektu wstępnego organizacji robót jest:

1) dla założeń programowych i projektów wstępnych organizacji robót, opracowanych na podstawie założeń projektu inwestycji budownictwa mieszkaniowego, której koszt realizacji przekracza 150 mio zł. — KOPI przy Centralnym Zarządzie Budowy Miast i Osiedli „ZOR",
2) dla założeń programowych i projektów wstępnych organizacji robót, opracowanych na podstawie założeń projektu inwestycji budownictwa mieszkaniowego, której koszt realizacji nie przekracza — 150 mio zł. — KOPI przy DBOR.

2. Rady Techniczne, działające przy biurach projektów, mogą opiniować założenia programowe i projekty wstępne organizacji robót na wspólnych posiedzeniach z KOPI przy dyrekcjach budowy osiedli robotniczych i przy Centralnym Zarządzie Budowy Miast i Osiedli „ZOR".

3. Właściwymi do zatwierdzania założeń programowych i projektu wstępnego organizacji robót są:

1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt. 1) — Minister Budownictwa Miast i Osiedli,
2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt. 2) — Dyrektor właściwej dyrekcji budowy osiedli robotniczych.

§ 5. Zatwierdzone założenia programowe lub projekt wstępny organizacji robót przesyła inwestor (dyrekcja budowy osiedli robotniczych lub Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR") właściwemu biuru projektów w celu sporządzenia na jego podstawie ogólnego lub uproszczonego projektu organizacji robót.

§ 6. 1. Ogólny lub uproszczony projekt organizacji robót zatwierdza dyrektor właściwego biura projektów po zasięgnięciu opinii weryfikatora.

2. W przypadkach uzasadnionych złożonym charakterem dokumentacji organizacji budowy biuro projektów przekaże na wniosek Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR" lub DBOR ogólny lub uproszczony projekt organizacji robót do rozpatrzenia przez KOPI. W tych przypadkach ogólny lub uproszczony projekt organizacji robót zatwierdza ostatecznie właściwy inwestor.

Przepisy § 4 stosują się odpowiednio.

§ 7. Szczegółowy projekt organizacji robót zatwierdza dyrektor właściwego Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego po zasięgnięciu opinii technicznej właściwej komórki organizacyjnej Zjednoczenia.

§ 8. W odniesieniu do budów rozpoczętych oraz tych, których realizacja ma być rozpoczęta przed dniem 1 lipca 1953 r. obowiązuje dotychczasowy tryb opiniowania i zatwierdzania dokumentacji organizacji budowy.

W przypadkach uzasadnionych szczególną potrzebą Dyrektor Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR" może zarządzić w porozumieniu z Dyrektorem właściwego Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego sporządzenie i zatwierdzenie dokumentacji organizacji budowy według przepisów niniejszego zarządzenia niezależnie od terminu, w którym rozpoczęto realizację inwestycji.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1953 r.

Minister: wz. A Wolski

87.

ZARZĄDZENIE Nr 100

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 kwietnia 1953 r.

w sprawie oszczędności i rozliczeń w biurach projektowych nadzorowanych przez Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego.

(L. dz. CZBP/AF/2592/53)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dnia 2.III.53 r. (Mon. Pol. A-28, poz. 335) w sprawie oszczędności i rozliczeń w budownictwie w 1953 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa Projektowania Budownictwa Miejskiego — Miasto-projekty nadzorowane przez Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego obniżają należności za dokumentację techniczną, wykonywaną w 1953 r. obliczone według cenników obowiązujących dla tych prac w II półroczu 1952 r. — o 11% dla wszystkich Biur Projekt. z wyjątkiem Geoprojektu.

2. Przedsiębiorstwo Projektowania „Geoprojekt", nadzorowane przez C.Z.B.P.B.N., obniża należności za prace wykonywane w 1953 r. — o 9%.

§ 2. 1. W umowach o wykonanie dokumentacji technicznej objętej cennikiem, zleconej do wykonania w 1953 r. należności powinny być obliczane na podstawie wartości cennikowych obowiązujących w II-gim półroczu 1/52 r., pomnożonych przez mnożnik 1,25 z zastosowaniem obniżki kosztów w wysokości:
11% dla Miastoprojektów,
9% „ Geoprojektu.

2. W umowach o wykonanie dok. technicznej nieobjętej cennikiem zlecone do wykonania w 1953 r. należy ustalić wartość na podstawie norm pracochłonności obowiązujących w II półroczu 1952 r. i stawki godzinowej 20,14, przemnożonej przez mnożnik 1,25 z zastosowaniem obniżki kosztów ustalonej dla dokumentacji technicznej objętej cennikiem.

3. W preliminarzach kosztów zatym, stanowiących załącznik do w/w umów, należy podawać:
I cenę dok. techn. wg cen II półrocza 1952 r. przemnożoną przez mnożnik 1,25,
II wysokość obniżki kosztów (rabatu) określoną:
a) procentem (11%, 9%),
b) kwotę (w złotówkach),
III wynikową sumę należności po odliczeniu rabatu.

§ 3. 1. Przepisy §2 ustępów 1 — 3 dotyczą umów, które będą zawierane po dniu 1 maja 1953 r.

2. Należności z tytułu umów o wykonie dok. techn. zleconej do wykonania w 1953 r., a zawartych przed dniem 1 maja 1953 r. należy skorygować, wysyłając do inwestorów i do banków finansujących porozumienia dodatkowe (wzór w załączniku) dot. obniżki kosztów dokumentacji technicznej po odliczeniu ustalonego rabatu.

§ 4. 1. Faktury przejściowe i końcowe za dokumentację techniczną wykonaną w r. 1953 należy wystawiać poczynając od dnia 1 maja 1953 r., według cen obniżonych, wykazując w fakturze wartość bez obniżki, procent i kwotę obniżki do obliczenia oraz kwotę ostateczną do zapłaty.

2. Różnice wynikające z faktur za dokumentację techniczną wykonaną po dniu 1 stycznia 1953 r. wystawionych lub pokrytych bez uwzględnienia postanowień niniejszego zarządzenia należy rozliczyć w pierwszej fakturze wystawionej po dniu 1 maja 1953 r.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister: wz. A Wolski

Załącznik do zarządzenia Nr 100 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Do
. . . . .
w . . . . .

POROZUMIENIE DODATKOWE

Na zasadzie § 6 p. 2 zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Min. Finansów z dnia 2.III.1953 r. w sprawie oszczędności i rozliczeń w budownictwie w 1953 r. (Monitor Polski A-28, poz. 335) oraz w związku z wejściem w życie zarządzenia Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia kwietnia 1953 r. w sprawie oszczędności i rozliczeń w biurach projektowych (Mon. Pol. Nr A- . . . , poz. . . .), Miastoprojekt . . . . . . zawiadamia, że koszt dokumentacji technicznej . . . .
. . . .
. . . .
zleconej do wykonania w dniu . . . . . Nr . . ., objętej umową z dnia . . . . .1953 r. Nr . . ., uległ obniżce o . . .%, co stanowi kwotę zł. . . ., przeto koszt zleconej dokumentacji technicznej po zastosowaniu obniżki wynosi zł. . . . .

Miastoprojekt . . . . prosi o podpisanie i zwrot niniejszego w ciągu dni trzech. Nie odesłanie potwierdzonego porozumienia w w/w terminie będzie uważane za potwierdzenie.

Podpisy Miastoprojektu:	Podpisy zamawiającego:
(—) Dyrektor	(—) Dyrektor
(—) Gł. Księgowy	(—) Gł. Księgowy

88.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

I MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 28 kwietnia 1953 r.

w sprawie trybu uzgadniania i zatwierdzenia lokalizacji, założeń do projektów oraz projektów wstępnych w zakresie sieci handlu (sklepy detaliczne, zakłady żywienia zbiorowego, magazyny hurtowe, obiekty produkcji uzupełniającej) dla nowobudowanych miast i osiedli mieszkaniowych.

Celem ujednolicenia oraz usprawnienia trybu postępowania w sprawach określnonych w tytule zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Centralny Zarząd „ZOR" zobowiązany jest przekazywać Ministerstwu Handlu Wewnętrznego okresowe zawiadomienia o znanych zamierzeniach inwestycyjnych budownictwa mieszkaniowego oraz zawiadamiać o wszelkich zmianach w tym zakresie.

2. W oparciu o przedkładane zamierzenia inwestycyjne Ministerstwo Handlu Wewnętrznego ustala w porozumieniu z Ministerstwem Budownictwa Miast i Osiedli — Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" wykaz miejscowości, dla których program sie-

ci handlu oraz jej lokalizacja wymaga — poza opinią władz terenowych handlu zaopiniowania przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

§ 2. Terenowe Dyrekcje Budowy Osiedli Robotniczych (DBOR) z chwilą przystąpienia do opracowania konkretnych założeń projektowych dla poszczególnych miast, osiedli lub ich fragmentów zawiadamiają o powyższym Wydział Handlu właściwego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej lub Prezydium Miejskiej Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi, udzielając im odpowiednich danych wyjściowych umożliwiających ustosunkowanie się do programu i lokalizazcji sieci handlu.

§ 3. 1. Wydział Handlu właściwego Prezydium W.R.N. lub Prezydium M.R.N., m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w zakresie zamierzeń inwestycyjnych podanych w § 1 ust. 2 — zobowiązane są dokonać w terminie dwumiesięcznym, od daty zawiadomienia przez D.B.O.R. o przystąpieniu do opracowania założeń projektowych, wstępnego uzgodnienia programu sieci handlu.

2. Przekroczenie określonego w ust. 1 terminu może mieć miejsce, o ile przekazanie przez D.B.O.R. danych wyjściowych w zakresie bilansu i liczby ludności osiedla ulega opóźnieniu.

§ 4. 1. Założenia projektowe zamierzeń inwestycyjnych w zakresie sieci handlu opiniowane są przez KOPI D.B.O.R. z udziałem przedstawiciela Wydziału Handlu Prezydium W.R.N. lub M.R.N. m. st. Warszawy i m. Łodzi.

2. Zawiadomienie o posiedzeniu KOPI powinno być kierowane przez DBOR do Wydziału Handlu właściwej rady narodowej na 10 dni przed wyznaczonym terminem posiedzenia.

§ 5. 1. Projekt wstępny I-ego stadium (urbanistyczny) z naniesieniem szczegółowej lokalizacji sieci handlu oraz ustaleniem wielkości poszczególnych lokali handlowych powinien być opracowany przez D.B.O.R. na podstawie założeń projektowych w porozumieniu z właściwą Wojewódzką Komisją Planowania Gospodarczego lub Miejską Komisją Planowania Gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi i zaopiniowany przez KOPI D.B.O.R. analogicznie jak w § 4 ust. 1

2. Projekty wstępne I-go stadium dla osiedli mieszkaniowych na terenie m. st. Warszawy, a mianowicie: Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej, Centrum Warszawy, Starego i Nowego Miasta podlegają zaopiniowaniu przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

3. Projekty wstępne I-go stadium zamierzeń inwestycyjnych ustalonych w oparciu o § 1 ust. 2 podlegają zaopiniowaniu przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

4. Zaopiniowanie projektów wstępnych I-go stadium, określonych w ust. 2 i 3 powinno nastąpić w terminie dwóch tygodni od daty przedłożenia projektu.

§ 6. 1. Podstawą do projektowania lokali sieci detalicznej lub zakładów żywienia zbiorowego są standarty budowlane zatwierdzone przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Odstępstwa od standartu budowlanego wymagają uzasadnienia oraz uzgodnienia przez projektanta z użytkownikiem lokalu, którego wyznaczają władze terenowe handlu.

3. Programy użytkowe lokali na terenie MDM, Śródmieścia Warszawy osiedli Stare i Nowe Miasto, dla których nie istnieje zatwierdzony standart, wymagają uzgodnienia przez projektanta z użytkownikiem przy udziale przedstawiciela Wydziału Handlu Pr. R. N. w m. st. Warszawie i M. H. W.

§ 7. 1. Projekt wstępny II stadium tj. projekt inwestowanego lokalu w danym budynku powinien być opracowany na podstawie zatwierdzonych założeń do projektów przy stałej konsultacji z upoważnionym przedstawicielem danego użytkownika.

2. Projekty wstępne II stadium poszczególnych budynków powinny być zatwierdzane przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych właściwej D.B.O.R. przy współdziale przedstawiciela Wydziału Handlu właściwej Rady Narodowej oraz przy współudziale upoważnionego przedstawiciela danego użytkownika.

3. Projekty wstępne II stadium budynków wznoszonych na terenie M.D.M. Śródmieścia Warszawy, osiedli Stare i Nowe Miasto powinny być opracowane również przy współdziale przedstawicieli M.H.W.

§ 8. 1. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Centralny Zarząd „ZOR" prześle Ministerstwu Handlu Wewnętrznego komplet projektów typowych budynków dotychczas wykonanych, zawierających w parterze lokale handlowe lub zakłady żywienia zbiorowego celem przeanalizowania tych projektów i ewent. naniesienia zmian.

Uzgodnione zmiany w tych projektach powinny być uwzględnione w budowie tych budynków w roku 1954.

2. Nowe projekty typowe budynków zawierających w parterze lokale handlowe powinny być uzgadniane z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego.

§ 9. 1. W projektowanych lokalach handlowych należy w zasadzie stosować urządzenia i meble typowe. Indywidualne projektowanie mebli jest dopuszczalne tylko za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Projekty techniczne urządzeń, umeblowania i wyposażenia podlegają zatwierdzeniu przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych właściwego inwestora naczelnego przy współudziale przedstawiciela właściwej D.B.O.R., a w stosunku do urządzeń, umeblowania i wyposażenia typowego — przy współudziale przedstawiciela C.Z.B.M. i O. „ZOR".

§ 10. 1. Założenia do projektów oraz projekty wstępne I stadium opracowane zgodnie z § 5 ust. 1, a dotyczące budowy całości nowych wyodrębnionych osiedli, dzielnic miejskich i miast powinny przewidzieć również budowę magazynów na artykuły spożywcze i artykuły przemysłowe oraz zakłady produkcji uzupełniającej, jak piekarnie, rozlewnie piwa, wytwórnie wód gazowych itp. konieczne dla normalnego zaopatrzenia ludności nowo budowanego osiedla.

2. Szczegółowe założenia do projektów poszczególnych obiektów wymienionych w ust. 1 powinny być wykonane przez właściwych inwestorów naczelnych planowania terenowego względnie centralnego na wezwanie właściwej D.B.O.R. w terminie 3 tygodni.

3. Założenia te powinny być zaopiniowane przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych właściwego inwestora centralnego w terminie 3 tygodni.

§ 11. 1. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Centralny Zarząd „ZOR" jest zobowiązany występować w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego o budowę wymienionych w § 10 obiektów i ustalić takie terminy ukończenia tych obiektów, aby zaopatrzenie ludności danego osiedla zostało w pełni zapewnione zgodnie z potrzebami.

2. Na podstawie ustalonych programów planów i limitów inwestycyjnych zostanie zawarte wieloletnie porozumienie generalne pomiędzy Ministerstwem Handlu Wewnętrznego a Ministerstwem Budownictwa Miast i Osiedli — Centralny Zarząd „ZOR", ustalające ilości, wielkości i terminy oddawania do użytku obiektów i lokali przeznaczonych dla sieci hurtu, handlu detalicznego, zakładów produkcji uzupełniającej, żywienia zbiorowego.

§ 12. W osiedlach nowobudowanych przez Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli budowa magazynów na artykuły spożywcze i przemysłowe oraz obiektów produkcji uzupełniającej dla potrzeb danego osiedla obciąża limity inwestorów podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli z wyjątkiem kwot potrzebnych na zakup i zainstalowanie maszyn i sprzętu potrzebnego do eksploatacji.

§ 13. Postanowienia §§ 10 — 12 nie mają zastosowania do terenu m. st. Warszawy.

§ 14. W lokalach handlowych i usługowych następujące roboty powinny być wykonane z limitu inwestycyjnego właściwej D.B.O.R.:

a) mury grube, ścianki działowe, stropy, podłoże,

b) podłogi białe, klepkowe lub posadzki terrakotowe względnie lastrico lub inne zgodnie z programem opracowanym przez użytkownika i zatwierdzonym przez Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych inwestora (D.B.O.R.),

c) zewnętrzne okna i świetliki na parterze zaplecza oraz wszelkie okna na antresoli oszklone i okitowane wg uzgodnionych programów.
Otwory zewnętrzne zsypów i ześlizgów winny być zabezpieczone kratą ruchomą z uchwytami na kłódki od zewnątrz lokalu.

d) okna wystawowe oszklone i zabezpieczone „Vosami" lub innymi kratami ruchomymi zgodnie z wymogami bezpieczeństwa. Przy „Vosach" i kratach powinny być urządzenia do zamykania ich na kłódkę,

e) drzwi zewnętrzne zaplecza zabezpieczone blachą i wypustkami oraz uchwytami do zamykania na kłódkę. Drzwi frontowe zabezpieczone „Vosami” tak jak okna wystawowe.
W sklepach Centrali Jubilerskiej wszystkie bez wyjątku otwory zewnętrzne powinny być zabezpieczone bezwzględnie kratami zgodnie z wymogami bezpieczeństwa dla tych sklepów.
f) schody zewnętrzne i wewnętrzne wraz z poręczami. Ściany przy schodach, wąskich przejściach i słupy w części handlowej lokali powinny być zabezpieczone przed zanieczyszczeniem i uszkodzeniami trwałą okładziną.
g) zsypy, pochylnie i ześlizgi projektowane i wykonane zgodnie z programem opracowanym przez użytkownika, a zatwierdzonym przez Komisję Oceny Projektów inwestycyjnych inwestora (D.B.O.R.),
h) balustrady gwarantujące pełne bezpieczeństwo klientów i personelu sklepów względnie zakładów żywienia zbiorowego,
i) instalacje wodn.-kanal. wraz z armaturą, centralnego ogrzewania, elektryczne i gazowe zgodnie z programem opracowanym przez użytkownika a zatwierdzonym przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych inwestora (D.B.O.R.) z uwzględnieniem przeznaczenia lokali np. większe przekroje rur odpływowych wodn.-kan., rur dopływowych gazowych, odpowiednie przekroje rur elektrycznych itp.
Instalacja gazowa winna być wykonana wg programu i doprowadzona do kurków i miejsca na liczniki.
Silniki elektryczne, maszyny, aparaty, kuchnie gazowe, i elektryczne, świetlówki (przy oświetleniu jarzeniowym), kule i żyrandole dostarcza i instaluje użytkownik, zlecając wykonanie tych prac przedsiębiorstwu wykonującemu odnośne instalacje w danym obiekcie.
Przedsiębiorstwo wykonawcze jest zobowiązane wykonać zlecone przez użytkownika roboty instalacyjne, o ile organizacja robót przedsiębiorstwa na danym placu budowy nie została jeszcze zlikwidowana,
j) dla sklepów Centrali Jubilerskiej powinna być wykonana zgodnie z zatwierdzonym projektem instalacja przeciwwłamaniowa i przeciwnapadowa (rurowanie ścian, doprowadzenie przewodów do urządzeń sygnalizacyjnych).
Urządzenia sygnalizacyjne dostarcza i instaluje użytkownik na zasadach analogicznych, jak podano w ostatnim zdaniu lit. i),
k) urządzenia wentylacji grawitacyjnej i mechanicznej nawiewno-wyciągowej wg projektów zatwierdzonych przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych D.B.O.R.
Wentylatory dostarcza użytkownik.
l) trzony kuchenne węglowe,
ł) ściany powinny być zgodnie z programem opracowanym przez użytkownika a zatwierdzonym przez KOPI D.B.O.R. malowane kolejowo, olejno, wyłożone glazurą względnie innymi okładzinami ściennymi, szczególnie gdy tego wymaga rodzaj sprzedawanych produktów (sklep mięsny, wędliniarski, rybny, warzywniczy, gastronomiczny, zakład żywienia zbiorowego),
m) w sklepach masarskich, rybnych, w barach i restauracjach powinny być wykonane komory chłodnicze (zgodnie z projektem).
Urządzenia chłodnicze dostarcza i instaluje użytkownik, na zasadach analogicznych jak podano w ostatnim zdaniu lit. i),
n) bufety budowane zgodnie z programem systemem murarskim w sklepach masarskich, rybnych, barach i restauracjach.
W przypadku gdy program przewiduje instalację gazową w bufetach — doprowadzenie instalacji elektrycznej i wodn.-kan. do tych bufetów z podłączeniem jej.
Urządzenia chłodnicze dostarcza i instaluje użytkownik, na zasadach analogicznych jak podano w ostatnim zdaniu lit. i),
o) meble typu mieszkaniowego wbudowane w przypadkach gdy wykonanie ich wynika z układu murów.
p) obudowanie wystaw i grzejników zgodnie z projektem budowlanym.
r) sztablatury, stiuki, okładziny itp. elementy dekoracyjne wynikające z projektów dla lokali o wyższym standarcie budowlanym w reprezentacyjnych dzielnicach miasta, o ile ich wykonanie zostało dopuszczone specjalną zgodą Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 15. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 maja 1953 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli **R. Piotrowski**	Minister Handlu Wewnętrznego wz. **St. Ochab**

89.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI
ORAZ KOLEI

z dnia 20 kwietnia 1953 r.

w sprawie realizacji inwestycji budowlano-montażowych, przewidzianych do wykonania w latach 1953 i 1954 przy budowie Dworca Centralnego w Warszawie.

(L. dz. D.II/1/708/53)

W celu sprawnego i terminowego wykonania budowy Dworca Centralnego w Warszawie w latach 1953 i 1954 zarządza się, co następuje:

§ 1. Generalnym Wykonawcą robót budowlano-montażowych Dworca Centralnego w Warszawie, części robót budowlano-kolejowych, objętych zadaniami Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli jest Zjednoczenie Nr 2 Robót Inżynieryjnych Budownictwa Miejskiego w Warszawie, a jako podwykonawcy dla:

robót ziemnych — Przedsiębiorstwo Robót Zmechanizowanych
„ polowych — Zjednoczenie Robót Inżynieryjnych Poznań
„ ogólno-budowalnych — Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa — 4
„ torowych — Przedsiębiorstwo Robót Kolejow. — 7
„ oświetlenia tunelu — Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych — 15
„ elektrycznych dworca prowizorycznego — Zjednoczenie Instalacji Elektrycznych Nr 1
„ sanitarnych — Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych Nr 1.

§ 2. Przedmiotem są roboty inżynieryjne i kolejowe, związane z budową Dworca Centralnego w Warszawie, wyszczególnione w załączniku Nr 1.

§ 3. Koszt robót budowlano-montażowych, przewidzianych do wykonania w 1953 r. określa się sumę 15.000.000.— zł., a w roku 1954 do dnia 30.VI. około 12.000.000.— zł.

§ 4. Generalny Wykonawca, w porozumieniu z Zarządem Inwestycji Kolejowych jako Inwestorem dokona procentowego rozbicia zadań na kwartały 1953 r. w terminie do 15.V 1953 r.

§ 5. Generalny Wykonawca w uzgodnieniu z Inwestorem opracuje harmonogram robót do dnia 1.VI.1953 r.

§ 6. Inwestor dostarczy dokumentację w terminach wyszczególnionych w załączniku Nr 2.

§ 7. Za terminowe dostarczenie dokumentacji odpowiedzialny jest Dyrektor Centralnego Biura Studiów i Projektów Kolejowych.

§ 8. Generalny Wykonawca przekaże zlecenia wstępne podwykonawcom do dnia 15 maja 1953 r. Inwestor zobowiązany jest sprecyzować rozbicie branżowe robót w terminie do dnia 1 maja 1953 r.

§ 9. Zarząd Inwestycji Kolejowych przekaże do dnia 25. IV.1953 r. Generalnemu Wykonawcy zagospodarowanie placu budowy, położone po obu stronach ulicy Chmielnej po byłym Państwowym Przedsiębiorstwie Robót Kolejowych — 7. Zagospodarowanie to przejmie Zjednoczenie Robót Inżynieryjnych — 2 nieodpłatnie i całkowicie zwolnione przez dotychczasowego użytkownika.

Ponadto przekazany zostanie Zjednoczeniu Robót Inżynieryjnych — 2 pas gruntu przy Al. Jerozolimskich w poziomie ulicy i teren po byłym Dworcu Pocztowym od ulicy Żelaznej do ulicy Towarowej.

§ 10 Terminy wykonania robót ustalone są w załączniku Nr 3.

§ 11. Za terminowe i jakościowe wykonanie robót odpowiedzialni są:
1. Dyrektor Zjednoczenia Robót Inżynieryjnych — 2.
2. Kierownik Oddziału Budowlano-Montażowego Nr 6.
3. Główny Kierownik Robót
oraz Naczelni Inżynierowie Zjednoczeń Podwykonawców.

§ 12. Za zabezpieczenie środków, niezbędnych dla realizacji zadań całości robót i obiektów, wykonywanych we własnym zakresie przez jednostki nadzorowane przez Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych odpowiada Naczelny Inżynier Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych.

Za zabezpieczenie środków jak wyżej dla obiektów, bądź robót wykonywanych przez podwykonawców odpowiedzialni są Naczelni Inżynierowie odpowiednich Centralnych Zarządów oraz Naczelni Inżynierowie Zjednoczeń Podwykonawców.

§ 13. 1. Zobowiązuje się Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego do wystąpienia do P.K.P.G. w sprawie otrzymania specjalnego przydziału materiałów dla budowy Dworca Centralnego.

2. Za zabezpieczenie koniecznych przydziałów materiałów w ramach specjalnie wydzielonej puli odpowiedzialny jest I-szy Zastępca Dyrektora Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego oraz Zastępca Dyrektora Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych do spraw Administracyjno-Finansowych.

§ 14. Za właściwe i terminowe ustalenie potrzeb materiałowych i sprzętowych odpowiedzialni są: kierownicy działów wykonawstwa Zjednoczenia Generalnego Wykonawcy i kierownicy działów wykonawstwa zjednoczeń podwykonawców.

§ 15. Za realizację przydziałów materiałowych odpowiedzialni są: kierownik działu zaopatrzenia Zjednoczenia Robót Inżynieryjnych — 2 oraz kierownicy działów zaopatrzenia poszczególnych zjednoczeń podwykonawców.

§ 16. Za realizację przydziałów niezbędnych dla budowy sprzętu odpowiedzialni są: Główny Mechanik Zjednoczenia Robót Inżynieryjnych — 2 oraz Główni Mechanicy Podwykonawców.

Za przydział niezbędnego sprzętu i pomoc w realizacji odpowiedzialny jest Dyrektor Departamentu Głównego Mechanika Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i Główny Mechanik Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych.

§ 17. Za zabezpieczenie niezbędnego do budowy transportu odpowiedzialni są:

1. w zakresie transportu kolejowego (dla dostawy materiałów i sprzętu) oraz transportu wewnętrznego — Dyrektor Departamentu Ruchu Ministerstwa Kolei,
2. za przydział potrzebnego transportu samochodowego — Dyrektor Centralnego Zarządu Transportu Budownictwa Miejskiego.

§ 18. Zobowiązuje się Dyrektora Departamentu Inwestycji Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli do przydziału 5-ciu baraków (po 140 miejsc każdy) Centralnemu Zarządowi Robót Inżynieryjnych z przeznaczeniem na kwatery robotnicze dla załogi budowy Dworca Centralnego w terminie dwutygodniowym po uzyskaniu przez Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych zatwierdzenia lokalizacji.

§ 19. Zobowiązuje się Dyrektora Departamentu Zatrudnienia i Płac Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli do wystąpiena do P.K.P.G. o dodatkowy werbunek w wysokości 600 ludzi dla Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych na potrzeby budowy Dworca Centralnego w terminie do 10 maja 1953 r.

§ 20. Zobowiązuje się Dyrektora Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych do prowadzenia na placu budowy co miesiąc narad koordynacyjnych, w celu operatywnej kontroli przebiegu robót.

§ 21. Zobowiązuje się Departamenty Kadr Ministerstw Budownictwa Miast i Osiedli oraz Kolei do przerzucenia sukcesywnie do dnia 15 maja 1953 r. do dyspozycji Generalnego Wykonawcy kadr technicznych:

1. z Ministerstwa Kolei: 3-ch inżynierów, 3-ch techników i 1-go majstra,
2. z Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego Warszawa: 6-ciu pracowników inżynieryjno-technicznych i 3-ch majstrów.

§ 22. Za dotrzymanie terminów wyznaczonych dla budowy Dworca Centralnego, a w szczególności robót lat 1953 i 1954, objętych niniejszym zarządzeniem przyznawane będą specjalne premie dla projektodawców, załóg przedsiębiorstw budowlano-montażowych jak i dla zespołów techniczno-administracyjnych wszystkich współpracujących jednostek.

§ 23. Zarządzenie obowiązuje od dnia 20 kwietnia 1953 r.

Za Ministra Kolei
wz. **Z. Modliński**

Minister Budownictwa
Miast i Osiedli
R. Piotrowski

Załącznik 1.

ZESTAWIENIE ILOŚCI I KOSZTU ROBÓT

przy budowie D.C. i D.P. w okresie I 1953 r. 30.XI.1954 r.

Lp. wg harm. CBS i PK	Wyszczególnienie robót	Okres 1—1953 do 30.XI.1954 r.			w tym na 1953 r.		
		Jedn.	Ilość	Suma	Jedn.	Ilość	Suma
3	Dokończenia tunelu Dod. 20% na rob. nieprzewidziane	m³	1.545	1.699.500 339.900	m³	1.545	1.699.500 339.900
4	Przykrycie zachodnie dod. 20%	m³	500	503.100 100.620	m³	500	503.100 100.620
5	Mur oporowy północ dod. 20%	m³	10.000	4.096.800 819.360	m³	9.500	4.000.000 800.000
6	Wywóz ziemi dod. 20%	m³	28.000	1.176.800 235.200	m³	28.000	1.176.000 235.200
7	Przykrycie wschodnie dod. 20%	m³	7.684	8.452.699 1.690.541	m³	2.694	2.963.515 592.704
8	Tunel DP DC dod. 20%	m³	667	733.880 146.776	m³	667	733.880 146.776
9	Perony i wiaty III i IV peronu dod. 20%	m³	976	1.083.804 216.761	m³	976	1.083.804 216.761
10	Płyta i kolektor dod. 20%	m³	1.500	850.500 170.100	m³	600	340.200 68.040
11	Tory dalekobieżne dod. 20%	km	5	2.250.000 450.000	—		— —
12	Tymcz. Dw. Śródmieście dod. 20%	m³	7.599	1.253.534 250.706	—		— —
13	Przekrycia Dw. Podm. (palowanie)	m³		100.000	—		
				26.619.781			15.000.000

Załącznik Nr 2

TERMINY DOSTAW DOKUMENTACJI TECHNICZNEJ

przez inwestora dla generalnego wykonawcy.

L.p.	Dokumentacja techniczna	termin dostarczenia
1.	Pełny projekt organizacji całości robót	30.IV.53 r.
2.	Wykaz materiałów z uwzględnieniem w przybliżeniu specyfikacji stali na przykrycie zachodnie i na północną część przykrycia wschodniego, licząc 88,0 m na wschód od wschodniej ściany Dworca Głównego oraz na wszystkie pale, w terminie do dnia	25.IV.53 r.
	Reszta przybliżonej specyfikacji stali na całość robót do dnia	15.VI.53 r.
3.	Zakończenie tuneli:	
	a) rysunki robocze (uzupełnienie) do	1.V.53 r.
	b) kosztorys do	1.VI.53 r.
4.	Przykrycia zachodniego część północna	
	a) rysunki robocze sukcesywnie od	1.V. — do 1.VII.53 r.
	b) kosztorys do	20.VII.53 r.
5.	Muru oporowego północnego	
	a) projekt palowania i rysunki robocze sukcesywnie od	1.IV — do 15.VI.53 r.
	b) kosztorys do dnia	1.VII.53 r.
6.	Przykrycia wschodniego część północna	
	a) rysunki robocze 50%	1.VII.53 r. 50% 1.IX.53 r.
	b) kosztorys	31.XII.53 r.
7.	Tunel DP-DC	
	a) rysunki robocze do	1.X.53 r.
	b) kosztorys do	1.X.53 r.
8.	Płyty dennej i kolektora	
	a) rysunki robocze do dnia	1.IX.53 r.
	b) kosztorys do dnia	1.IX.53 r.
9.	Peronów i wiaty III i IV peronu	
	a) rysunki robocze	15.VIII.53 r.
	b) kosztorys	1.XI.53 r.
10.	Torów dalekobieżnych	
	a) projekt i kosztorys do dnia	1.IX.53 r.
11.	Tymczasowego dworca Śródmieście	
	a) rysunki robocze i kosztorys do dnia	1.XII.53 r.

Załącznik Nr 3

ORIENTACYJNY TERMINARZ

ukończenia robót przy tunelu Dworca Centralnego.

L.p.	Robota	Ukończenie
1.	Dokończenie tunelu	30.IX.53 r.
2.	Przykrycia zachodnie cz. północna	31.XII.53 r.
3.	Mur oporowy północny	1.III.54 r.
4.	Wywóz ziemi z tunelu	1.II.54 r.
5.	Przykrycia wschodnie część półn. ze ścianą działową	1.VI.54 r.
6.	Tunel DP-DC	31.I.54 r.
7.	Perony i wiaty III i IV peronu	10.VI.54 r.
8.	Płyta denna i kolektor w tunelu	1.IV.54 r.
9.	Tory dalekobieżne	15.VI.54. r.
10.	Tymcz. dworzec Śródmiejski	1.VI.54 r.

90.

OKÓLNIK Nr 17

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 13 kwietnia 1953 r.

w sprawie zwalczania marnotrawstwa cegły w budownictwie miejskim.

(L. dz. C.Z.Z./135/6011/53)

W wyniku poważnych trudności produkcyjnych w zakładach ceramiki budowlanej —dostawy cegły w I-ym półroczu 1953 r. będą z konieczności ograniczone.

Ponieważ w dalszym ciągu występują częste przypadki marnotrawstwa tego materiału, które w konsekwencji zmniejszają ilość cegły zdatnej do wbudowania, powodując nadmierną ilość stłuczek i gruzu — poleca się, co następuje:

1. Kierownictwo zjednoczeń, zarządów budowlanych oraz wszystkich budów zwoła specjalne narady robocze, których tematem będzie zagadnienie całkowitego wyeliminowania marnotrawstwa cegły na budowach.
2. Kierownicy baz transportowych zorganizują narady z pracownikami, zatrudnionymi przy za- i wyładunku cegły w celu omówienia konieczności wyeliminowania marnotrawstwa cegły w transporcie.
3. Zjednoczenia wzmogą kontrolę techniczną odbioru dostarczanej cegły, oraz akcję reklamacyjną, ponieważ poważną przyczyną nadmiernej ilości stłuczek i gruzu, powstającego w czasie przewozu i manipulacji tym materiałem, jest między innymi niedostateczna jakość produkowanej cegły.
4. Zobowiązania, odnośnie przekraczania normy układania murów, należy umiejętnie skierować na tory wyrabiania cegły ułamkowej.
5. O wszelkiego rodzaju wstrzymaniu dostaw cegły przez zakłady produkcyjne, w wyniku zgłaszanych przez odbiorców reklamacji, należy bezzwłocznie powiadamiać Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego, który poprzez jednostki nadzorujące zakłady ceramiczne, będzie wyciągać konsekwencje w stosunku do winnych wstrzymania dostaw.
6. Wszelkiego rodzaju okolicznościowe nagrody, odznaczenia i premie pieniężne należy przyznawać w pierwszym rzędzie pracownikom, którzy przyczynią się do całkowitej likwidacji marnotrawstwa cegły.
7. W stosunku do winnych marnotrawstwa cegły w transporcie, względnie na budowach, należy wyciągać konsekwencje, przewidziane w zarządzeniu Nr 135 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 listopada 1951 roku w sprawie racjonalnej gospodarki materiałami oraz walki z marnotrawstwem materiałów i robót w czasie ich wykonywania (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 15, poz. 140).
8. Dyrektorzy centralnych zarządów budownictwa miejskiego złożą Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli za pośrednictwem Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego sprawozdania z wykonania postanowień, zawartych w okólniku, w terminie do dnia 31 maja 1953 r.
9. Okólnik jest natychmiast wykonalny.

Minister: R. Piotrowski

91.

OKÓLNIK Nr 18

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 kwietnia 1953 r.

o zmianie okólnika Nr 35 z dnia 22 maja 1952 r. w sprawie wyżywienia personelu internatów przy Technikach Budowlanych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. CZSZ/810/2331/52)

W okólniku Nr 35 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 maja 1952 w sprawie wyżywienia personelu internatów przy Technikach Budowlanych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 10, poz. 111), wprowadza się następujące zmiany:

1. Przepisy ust. ust. 3, 6, 7, 10 okólnika Nr 35 otrzymują brzmienie:

„3. Osoby wymienione w ust. 1 pkt c, d, e, i f mogą korzystać z całodziennego wyżywienia w internacie za pełną opłatą kosztów wyżywienia — w wysokości zł. 301.50 (trzysta jeden 50/100) miesięcznie”.

„6. W przypadku korzystania tylko z częściowego wyżywienia, przez osoby uprawnione do wyżywienia w internatach, kalkulację kosztów należy przeprowadzić na podstawie rzeczywistych kosztów wydanych posiłków, przy czym osoby wymienione w pkt. g, h, płacą rzeczywisty koszt posiłków plus 20% na koszty administracyjne”.

„7. Koszty wyżywienia pracowników korzystających z całodziennego bezpłatnego wyżywienia (ust. 1 pkt a i b), należy pokryć z budżetu internatów § 12 „wyżywienie”.

„10. Osobom wymienionym w ust. 1 pkt a, b nie przysługuje prawo do korzystania z wyżywienia w okresie urlopu oraz w okresie ferii letnich.

Korzystanie z wyżywienia w okresie ferii świątecznych przysługuje uprawnionym jedynie w tym przypadku, jeśli stołówka przygotowuje posiłki dla młodzieży pozostałej w internacie”.

2. Okólnik obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1953 r.

Minister: R. Piotrowski

92.

OKÓLNIK Nr 19
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 kwietnia 1953 r.

w sprawie występowania z wnioskami o przydział materiałów.

(L. dz. CZZ/23/12751/53)

W celu ujednolicenia trybu występowania z wnioskami o przydziały materiałowe, poleca się, co następuje:

1. Zabrania się jednostkom podległym Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli występowania z wnioskami o przydziały materiałowe bezpośrednio do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz do Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.
2. Wnioski o przydziały materiałowe należy kierować zgodnie z ustalonym trybem do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.
3. Wnioski o przydziały materiałowe kierowane do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz do Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej, Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego po przeanalizowaniu ich słuszności, będzie przedkładał do podpisu Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.
4. Powyższe nie dotyczy Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, który przydziały materiałowe otrzymuje bezpośrednio z Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Pismo okólne Nr 4 P.K.P.G. z dnia 20.III.1953 r. w sprawie przydziałów materiałowych na rok 1953 dla M. B. M. i O.).
5. Okólnik jest natychmiast wykonalny.

Minister: **R. Piotrowski**

93.

OKÓLNIK Nr 20
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 25 kwietnia 1953 r.

w sprawie zasad wypłacania rocznej premii bilansowej.

(L. dz. D.XIII/3/5815/53)

W wykonaniu uchwały Nr 170 Prezydium Rządu z dnia 25 lutego 1953 r. w sprawie zasad przyznawania premii bilansowej pracownikom finansowo-księgowym za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego rocznego sprawozdania finansowego (Monitor Polski Nr A-25, poz. 300) zarządza się, co następuje:

1. Uchwała powyższa ma zastosowanie do pracowników finansowo-księgowych wynagradzanych na zasadach obowiązujących w resorcie Budownictwa Miast i Osiedli.
2. Za prace przy bilansie w godzinach nadliczbowych nie należy się wynagrodzenie.
3. Tracą moc obowiązującą przepisy załącznika Nr 20 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie D. Regulamin — w części odnoszącej się do premiowania za terminowe złożenie sprawozdania rocznego — (skreślone postanowieniem § 12 Protokółu Dodatkowego z dnia 27 maja 1950 r. i obowiązujące w dalszym ciągu zgodnie z pismem Ministerstwa Budownictwa z dnia 13.VII. 1950 r. L. dz. VI 2/633/pfn/50).
4. Okólnik obowiązuje od dnia 1 maja 1953 r.

Minister: **R. Piotrowski**

94.

PISMO OKÓLNE Nr 33
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 kwietnia 1953 r.

w sprawie przejęcia akcji rozdziału sprzętu inwestycyjnego przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego BM.

(L. dz. D.VIII/1-1/1883/53)

Począwszy od dnia 16 kwietnia 1953 r. akcję rozdziału sprzętu inwestycyjnego prowadzoną dotychczas przez Departament Głównego Mechanika i Energetyka przejęło Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego, nadzorowane przez Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji Budownictwa Miejskiego.

Rozdział sprzętu dokonywany będzie wyłącznie na podstawie ustalonych rozdzielników inwestycyjnych, dla poszczególnych centralnych zarządów.

Sprzęt przydzielony przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego BM, figurujący w rozdzielnikach inwestycyjnych, musi być bezwzględnie przyjmowany przez centralne zarządy.

Jeżeli zmiana programu wykonawstwa, spowodowała zbędność figurującego w rozdzielniku sprzętu, przydzielone jednostki należy przyjąć, a następnie postąpić z nimi zgodnie z zarządzeniem Nr 229 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w sprawie należytego zagospodarowania sprzętu budowlanego, w myśl którego, sprzęt czasowo zbędny, stanowić będzie rezerwę sprzętową resortu, która w miarę zaistniałych potrzeb zostanie przekazana nieodpłatnie do innych centralnych zarządów.

Pierwszeństwo w przydziałach sprzętu i obrabiarek do zadań wynikających z priorytetów, ustalać będzie każdorazowo, dla Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Sprzętowego, Departament Głównego Mechanika i Energetyka.

p. o. Dyrektor Departamentu: inż. **Wł. Dominik**

95.

PISMO OKÓLNE Nr 37
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 24 kwietnia 1953 r.

w sprawie zgłaszania użytków rolnych i innych gruntów będących w bezpośrednim użytkowaniu lub zarządzie jednostek podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. DXI/W4/313/53)

Na podstawie zarządzenia Nr 74 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 kwietnia 1952 r. (Monitor Polski A-32, poz. 464 z 1952 r.) Ministerstwo Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem Gospodarki Komunalnej i Centralnym Urzędem Geodezji i Kartografii ustaliło obowiązek zgłaszania prezydiom miejscowo- właściwych powiatowych (miejskich) rad narodowych, (referatów geodezyjnych), zmian w użytkowaniu gruntów, które użytkują lub którymi zarządzają poszczególne jednostki organizacyjne Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

W szczególności chodzi o zgłoszenie zmian:

a) łącznie za rok 1952 w formie zestawienia wraz z odpowiednią dokumentacją,

b) bieżące (w miarę zaistnienia zmian poczynając od 1.I. 1953 r.).

Przy zgłaszaniu zmian w użytkowaniu gruntów należy się kierować przepisami § 2 wymienionego na wstępie zarządzenia Nr 74, zaś przy udokumentowaniu zmian należy stosować się do § 3 tegoż zarządzenia.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo poleca bezzwłocznie przystąpić do wykonania czynności przewidzianych wyżej w pkt. a) zaś co do późniejszych ewentualnych zmian powstałych po 1.I.1953 r. zgłaszać najpóźniej do **dnia 14** po zaistnieniu zmiany.

V-Dyrektor Departamentu: **Inż. J. Stefański**

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ogłoszono:

W Nr 21 z 13.IV.53 r. poz. 79 dekret z 25.III.53 r. o zniesieniu powiatowych i wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych przy prezydiach rad narodowych oraz Głównej Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

poz. 80 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 26.III.53 r. w sprawie wykonania dekrertu z dnia 13.XI. 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski.

W Nr 22 z 23.IV.53 r. poz. 84 rozporządzenie Rady Ministrów z 4.IV.53 r. zmieniające rozporządzenie z 17.VI.50 r. o sposobie obliczania i wypłacania uposażenia lub wynagrodzenia pracownikom powołanym do odbycia czynnej służby wojskowej.

poz. 86 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 20.III. 53 r. w sprawie organizacji schronisk dla nieletnich.

poz. 87 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 1.IV. 53 r. o taksie za doręczenie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych.

poz. 89 rozporządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z 1.IV.53 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zatrudnionycw przy ręcznym dźwiganiu i przenoszeniu ciężarów.

W Nr 23 z 23.IV.53 r. poz. 90 dekret z 23.IV.53 r. o zmianie niektórych przepisów postępowania w sprawach cywilnych.

poz. 91 dekret z 23.IV.53 r. o zmianie dekretu o podatku dochodowym.

poz. 92 dekret z 23.IV.53 r. o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych i ubezpieczeniowych dla pracowników instytucji kredytowych oraz b. Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

poz. 93 dekret z 23.IV.53 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-32 z 14.IV.53 r. poz. 414 zarządzenie Nr 47 Prezesa Rady Ministrów z 2.IV.53 r. w sprawie Rady Archiwalnej przy Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych.

poz. 415 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z dn. 25.III.53 r. w sprawie zakazu używania metali nieżelaznych do wyrobu niektórych artykułów.

W Nr A-33 z 18.IV.53 r. poz. 421 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 1.IV.53 r. w sprawie opracowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej technicznych norm zużycia materiałów w ramach prac przygotowawczych do Narodowego Planu Gospodarczego na 1954 r.

poz. 423 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalej z 25.III.53 r. w sprawie ustalenia czasu zatrudnienia dla Korpusu Technicznego Pożarnictwa.

poz. 424 zarządzenie Ministra Finansów z 26.III.53 r. w sprawie zasad i trybu rozzliczania wypłat na inwestycje limitowe 1952 r. i inwestorów objętych lub rozliczających się z budżetem Państwa.

poz. 430 zarzadzenie Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego z 30.III.53 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, których absolwenci podlegają w 1953 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

poz. 431 obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 7.IV.53 r. o sprostowaniu błędu w tekście uchwały Nr 54 Prezydium Rządu z 10.I.53 r. w sprawie zasad bankowej kontroli płac w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych na rozrachunku gospodarczym.

W Nr A-35 z 22.IV.53 r. poz. 444 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 24.I.53 r. w sprawie trybu i terminów powoływania społecznych komisji kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki cieplnej oraz zadań tych komisji.

poz. 445 zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z 7.IV.53 r. w sprawie trybu postępowania przy zabezpieczaniu i unieszkodliwianiu ujawnionych w terenie i znajdujących się w złomie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych.

W Nr A-36 z 24.IV.53 r. poz. 451 uchwałę Rady Ministrów nr 244 z 4.IV.53 r. w sprawie rozliczeń przedsiębiorstw państwowych z budżetem centralnym i budżetami terenowymi z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat oraz z tytułu środków obrotowych.

poz. 452 uchwałę Rady Ministrów nr 246 z 4.IV.53 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych.

poz. 454 uchwałę Prezydium Rządu nr 251 z 4.IV.53 r. w sprawie zmiany zasad finansowania kosztów utrzymania wojewódzkich zarządów przedsiębiorstw terenowych.

poz. 455 uchwała Prezydium Rządu nr 261 z 11.IV.53 r. w sprawie zabezpieczenia losów i gruntów leśnych przy liniach i bocznicach kolejowych przed pożarami.

poz. 456 uchwałę Prezydium Rządu nr 262 z 11.IV.53 r. w sprawie wiosennych akcji sanitarno-porządkowych.

poz. 457 uchwałę Prezydium Rządu nr 278 z 11.IV.53 r. zmieniająca uchwałę nr 679 Prezydium Rządu z 29.IX.51 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 80
z 13.IV.53 r. L. dz. D.VI/1/53 w sprawie branżowego planu kont na 1953 r. dla Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych nadzorowanych przez C.Z.B.M. i O. „ZOR".

Zarządzenie Ministra N 87
z 19.IV.53 r. L. dz. DI 2/2343/53 w sprawie opracowywania rocznych planów techniczno-ekonomicznych przez przedsiębiorstwa budowlano montażowe na rok 1953.

Zarządzenie Ministra Nr 89
z 20.IV.53 r. L. dz. D.II/2/592/53 w sprawie wzmocnienia potencjału wykonawczego Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego „Częstochowa".

Zarządzenie Ministra Nr 90
z 20.IV.53 r. L. dz. D.II 2/593/53 w sprawie budowy miasta Nowe Tychy Osiedle „A".

Zarządzenie Ministra Nr 91
z 20.IV.53 r. L. dz. D.I/1/2450/53 w sprawie opracowania planów techniczno-ekonomicznych dla przedsiębiorstw niebudowlanych na rok 1953.

Zarządzenie Ministra Nr 92
z 20.IV.53 r. L. dz. C.Z.B.Proj. w sprawie delegowania przedstawicieli na Wystawę Projektów Organizacji Budowy.

Zarządzenie Ministra Nr 94
z 26.IV.53 r. L. dz. D.I/2/2688/53 w sprawie zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego na 1953 r. przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, nadzorowane przez Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

Zarządzenie Ministra Nr 96
z 26.IV.53 r. L. dz. GM/2/1438/9-5/53 w sprawie uchwał Prezydium Rządu dotyczących planowania i wykonawstwa.

Zarządzenie Ministra Nr 97
z 29.IV.53 r. L. dz. DI/1 2504/53 w sprawie kontroli opracowania planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw na 1953 r.

Zarządzenie Ministra Nr 99
z 30.IV.53 r. L. dz. D.II/DS/243/53 o zmianie zarządzenia Nr 55 z dnia 20.III.53 r. w sprawie budowy miasta Nowe Tychy.

Zarządzenie Ministra Nr 101
z 5.V.53 r. L. dz. CZSZ/3898/53 w sprawie powołania absolwentów Techników Budowlanych Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli do brygad żniwnych „Służba Polsce".

Zarządzenie Ministra Nr 102
z 5.V.53 r. L. dz. D.II/1/817/53 o zmianie zarządzenia Nr 35 z dnia 27 lutego 1953 r. w sprawie wprowadzenia planowania tygodniowo-dobowego wraz z systemem dyspozytorskim w niektórych podległych jendostkach organizacyjnych.

Zarządzenie Ministra Nr 103
z 5.V.53 r. L. dz. D.VIII/4/2122/53 w sprawie sporządzenia dodatkowych planów remontów kapitalnych na 1953 r.

Zarządzenie Ministra Nr 104
z 5.V.53 r. L. dz. GM/1/1721/53 w sprawie usprawnienia przebiegu obrad na posiedzeniach Kolegium Ministerstwa.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 34
z 23.IV.53 r. L.dz. ZBPP/1562/TT-V 53 w sprawie zasad przeprowadzania inspekcji przez inspektorów bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach produkcji pomocniczej.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 35
z 23.IV.53 r. L. dz. ZBPP/15 63/TT-V/53 w sprawie zasad przeprowadzania inspekcji przez inspektorów bezpieczeństwa i higieny pracy na budowach.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 36
z 23.IV.53 r. L. dz. D.XIII/3/5687 53 w sprawie składania wniosków dotyczacych zakwalifikowania jednostek organizacyjnych do właściwych skal premiowych w roku 1953.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 38
z 27.IV.53 r. L. dz. DI/1/2503/53 w sprawie opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1954.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 39
z 30.VI.53 r. L. dz. CZZ 144/12914/53 w sprawie sposobu i terminów składania sprawozdań przez społeczne komisje kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki cieplnej.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Pl. Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 374 — 412 — 18 część 25, dział 5 rozdział 17 wpływy z wydawnictw.
Cena 3 zł. Opłata uiszczona ryczałtem

Druk na Akcydensowa W-wa, Tamka 3. 4.000. Zam. 1115 z dn. 13.V.53. Podpis. do druku 8.VI.53. Druk ukończono 11.VI.53. Objętość 1 ½ ark. druku Pap. druk. sat. kl. VII A1/60 g 4-B-17208.